

kommen haabløs Sag at ville sætte igennem. Bevarelsen af en administrativ Post, som vedkommende Minister ønsker at opgive. Det staar mig fuldkommen klart, at det kan man ikke gennemføre i denne Sal, selv om man har aldrig saa gode Argumenter.

Jeg har ment det rigtigt at præcisere mit Standpunkt lige til det sidste, idet jeg føler mig overbevist om, at den Tid kommer, hvor man vil gaa tilbage til Direktørposten. En Ordning, som opgiver Enheden i Udenrigsministeriets øverste Ledelse eller rettere lader Enheden af den øverste Ledelse bero paa Ministeren personlig og alt saa i saadanne Tilfælde, hvor Ministeren ikke i noget større Omfang fordyber sig i Administrationens Detailler, i Virkeligheden opgiver en effektiv øverste Enhedsledelse i denne Administration, tror jeg i Længden ikke vil vise sig at være tilfredsstillende. Man vil da, antager jeg, vende tilbage til Direktørposten. Jeg har derfor ikke ønsket at opgive ogsaa i Betænkningen at pointere min Stilling.

Jeg glæder mig over, at dette Standpunkt ogsaa i Dag har fundet Støtte hos det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel), ligesom da vi havde Sagen til første Behandling. Men jeg deler ikke det ærede Medlems Ønske om at udsætte Sagens endelige Vedtagelse i Aar for denne Differences Skyld. Om jeg end tillægger en Meningsforskel paa dette Punkt en ikke ringe Betydning, tillægger jeg det unægtelig større Betydning at faa hele denne vigtige Reform gennemført i Aar. Jeg sympatiserer i saa høj Grad med Reformen som Helhed, at jeg ikke paa nogen Maade vil kunne ønske at bidrage til, at dens endelige Vedtagelse bliver udsat et Aar paa Grund af denne Difference. I den Henseende ville det ærede Medlem og jeg ikke komme til at arbejde sammen. Jeg ønsker selvfølgelig ogsaa, at den højt-ærede Udenrigsminister maaske under sin videre Overvejelse af Sagen i Aar kommer til et andet Standpunkt end det, han nu indtager, men jeg nærer ikke videre Tro dertil, da Sagen har været saa udførlig debatteret. Men naar Ministeren bevarer samme Standpunkt som hidtil, vil jeg ogsaa gaa med til at gennemføre Reformen trods Uoverensstemmelse paa dette vigtige Punkt.

Krabbe: Den Forhandling, som nu er ført, kunde give det Indtryk, at de af Udvalgets Medlemmer, som sluttede sig til det foreliggende Forslag om Ministeriets

Deling i to Departementer uden en Direktør, lode sig bestemme udelukkende eller væsentlig af personlige Hensyn, det vil sige af det Hensyn, at der for Øjeblikket er en Minister, som mener sig voksen til at have den personlige Styrelse af begge Departementers Sager. Jeg vil, hvis en saadan Opfattelse skulde gøre sig gældende, blot sige, at medens Vægten af dette Hensyn altid har sin Betydning, er det dog ikke det, der har bevæget mig til at slutte mig til det foreliggende Forslag om Udenrigsministeriets Deling i to Departementer uden en Direktør. Jeg tror, at det allerede af praktiske Grunde er det rigtige. Jeg tror, at naar vi med Rette gaa til at oprette et Departement for Konsulatvæsenet, skulle vi ikke lade dette Departement være underordnet nogen anden end Ministeren. Vi skulle ikke der have et Mellemlid, en Direktør, om hvem det maa siges i ganske lige saa høj Grad som om Ministeren selv, at han kan være udsat for at være mere Diplomat end Konsul, mere Forkærlighed for det ene end for det andet, hvorunder Konsulatvæsenet, som hele Forslaget gaar ud paa at udvikle i højere Grad end nu, vilde komme til at lide. Jeg mener, at det foreliggende Forslag, set under almindelige Synspunkter og set under praktiske Hensyn, er det rette, og det er af denne Grund, jeg har sluttet mig til Forslaget, som det foreligger paa dette Punkt.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Maa jeg udtale min Glæde og Taknemmelighed over den gode Modtagelse, dette Lovforslag har faaet i det Udvalg, som har behandlet det. Der er kun stillet enkelte Ændringsforslag dertil, og det er alle Forslag, som jeg med Lethed vil kunne tiltræde. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Fraenkel) og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) have begge udtalt sig imod den væsentligste Forandring, som dette Lovforslag vil medføre i Udenrigsministeriets indre Organisation. Allerede den Gang dette Lovforslag blev fremsat, tillod jeg mig at udtale min Mening om denne Sag, og jeg maa sige, at jeg har ikke forandret den siden. Hvorvidt man skal beholde Direktørposten i Udenrigsministeriet eller nu dele Ministeriet i to Departementer, er et Spørgsmaal om at indføre en ny Ordning i dette Ministerium, og gør man dette, er det ganske vist i en vis Forstand at vandre i Blinde.